NORAKSTS
Lieta Nr.A42618107
(A5466-09/32)

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Jelgavā, 2009.gada 2.oktobrī

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese R.Paegle,

piedaloties sūdzības iesniedzējam – *M.P.* un pilnvarotajam pārstāvim *J.V.*,
Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes pilnvarotajai pārstāvei – *A.J.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *M.P.* (turpmāk - iesniedzējs) sūdzību par Bauskas rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 19.jūlija lēmumu Nr.20/16-P-541.

Aprakstošā daļa

[1] 2007.gada 15.augustā Administratīvajā rajona tiesā (turpmāk – tiesa) saņemta iesniedzēja sūdzība par Bauskas rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 19.jūlija lēmumu Nr.20/16-P-541 (turpmāk - pārsūdzētais Lēmums).

Ar tiesneses 2007.gada 22.augusta lēmumu sūdzība atstāta bez virzības trūkumu novēršanai *(lietas 7. - 8.lapa).*

Trūkumi novērsti un 2007.gada 25.septembrī ierosināta tiesvedība *(lietas 2.lapa).*

[2] 2007.gada 21.aprīlī sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.PA197274 (turpmāk - protokols) par to, ka tajā pašā dienā plkst. 09:36 Rīgā, pa Maskavas ielu no Krasta ielas puses, Maskavas un Krasta ielu krustojumā, iesniedzējs vadīja automašīnu Volvo 850, ar valsts reģistrācijas numura zīmi (turpmāk – v/n) */reģistrācijas numurs/*, un brīdī, kad luksoforā dega sarkanais (kustību aizliedzošais) signāls, iebrauca krustojumā un šķērsoja to, lai gan vadītājam bija reāla iespēja apstāties. Tādējādi iesniedzējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 149.^{5} panta pirmajā daļā. Iesniedzējs nav sniedzis paskaidrojumu par konstatēto pārkāpumu, kā arī atteicies parakstīt protokolu *(lietas 23.lapa).*

[3] 2007.gada 8.maijā izskatīta administratīvā pārkāpuma lieta un pieņemts lēmums Nr.012PA197274 (turpmāk - sākotnējais lēmums), ar kuru par LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu iesniedzējs saukts pie administratīvās atbildības, piemērojot naudas sodu Ls 50 (piecdesmit latu) apmērā. Konstatēti iesniedzēja atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktu – gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru iesniedzējs ir administratīvi sodīts *(lietas 22.lapa).*

[4] 2007.gada 28.maijā iesniedzējs sākotnējo lēmumu apstrīdēja, norādot, ka krustojumu šķērsojis pie dzeltenā gaismas signāla. Iesniedzējs atsaucas uz Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk - Ceļu satiksmes noteikumi) 65.punktu, kas noteiktos apstākļos pieļauj krustojuma

šķērsošanu pie luksofora dzeltenā signāla. Reālas iespējas apstāties pirms krustojuma nav bijis, jo, strauji bremzējot, varēja izveidoties avārijas situācija *(lietas 25.lapa).*

[5] 2007.gada 19.jūlijā pieņemts pārsūdzētais Lēmums, ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet iesniedzēja sūdzība noraidīta. Pārsūdzētajā Lēmumā norādīts, vadītājam laikus vajadzēja pamanīt luksofora dzelteno gaismas signālu, lai laikus uzsāktu bremzēšanu. Bez tam, kā izriet no protokola, iesniedzējs krustojumu šķērsojis pie sarkanā aizliedzošā gaismas signāla. Sūdzības pārbaudes laikā netika gūts apstiprinājums tam, ka sākotnējais lēmums būtu nepamatots un atceļams *(lietas 26. – 27.lapa).*

[6] Sūdzībā norādīts, ka iesniedzējs krustojumu šķērsojis pie luksofora dzeltenā gaismas signāla. Ceļu satiksmes noteikumu 65.punkts noteiktos apstākļos pieļauj krustojuma šķērsošanu pie luksofora dzeltenā signāla. Reālas iespējas apstāties pirms krustojuma nav bijis, jo, strauji bremzējot, varēja izveidoties avārijas situācija. Iestāde nav ņēmusi vērā iesniedzēja paskaidrojumus un argumentus. Pārkāpts tiesiskuma princips un tiesiskās paļāvības princips. Pēc vairākiem pieprasījumiem pārsūdzētais Lēmums iesniedzējam nosūtīts ar nokavēšanos *(lietas 3. - 4.lapa).*

[7] 2009.gada 25.februārī tiesā saņemts iestādes paskaidrojums *(lietas 20.-21.lapa),* kurā ietverti pārsūdzētajā Lēmumā norādītie argumenti. Ceļu satiksmes noteikumu 65.punkts uz izskatāmo gadījumu nav attiecināms. Iestāde augstāku ticamību piešķir policijas darbinieka sniegtajām ziņām, jo nav pierādījumu tam, ka inspektora sniegtās ziņas būtu neobjektīvas.

[8] Tiesas sēdē iesniedzējs un viņa pilnvarotais pārstāvis uzturēja sūdzību, balstoties uz tajā norādītajiem apsvērumiem. Satiksme uz ielas bijusi intensīva, tādēļ nav bijis iespējams strauji bremzēt. Iesniedzējs redzējis, ka blakus rindā, aizmugurē brauc arī policijas automašīna. Protokols neticis parakstīts, jo iesniedzējs uzreiz paskaidrojis policistiem lietas būtību, taču paskaidrojumi netika pieņemti. Protokola sastādīšanas brīdī iesniedzējs jautājis policistiem, vai pārkāpums tika nofilmēts, uz ko saņemta apstiprinoša atbilde, taču noraidīts lūgums apskatīt video ierakstu. Nav pieļaujams, ka lielāka ticamība tiek piešķirta policijas darbinieku paskaidrojumiem, nevis iesniedzēja paskaidrojumiem, jo tādā gadījumā tiek pārkāpts vienlīdzības princips. Iestāde pieļāvusi paviršību administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā. Pieteicējs uzskata, ka administratīvo pārkāpumu nav izdarījis. Pēdējais konstatētais pārkāpums noticis tādēļ, ka iesniedzējs steidzies uz darbu, tad savu vainu atzinis un sodu samaksājis.

[9] Iestādes pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka pārsūdzētais Lēmums ir tiesisks un pamatots, uzturēja lēmumā ietverto pamatojumu. Norādīja, ka iestādes rīcībā nav informācijas par video ierakstu. No policijas darbinieku paskaidrojuma izriet, ka video ieraksts nav veikts. Taču arī tādā gadījumā, ja video ieraksts ir bijis, to vairs nav iespējams iesniegt pārbaudei tiesai, jo video ieraksti iestādē glabājas vienu gadu. Iesniedzējs nav sniedzis paskaidrojumu pie protokola, kas dod pamatu domāt, ka viņam bijis nepieciešams laiks, lai izdomātu savu versiju par notikušo. Iestādes rīcībā nav lēmuma par procesuālā termiņa pagarināšanu un paziņojuma nosūtīšanu iesniedzējam. Iesniedzējs bija ieradies uz sākotnējā lēmuma pieņemšanu, taču nav sniedzis paskaidrojumus. Nav pamata sastādīt protokolu, ja pārkāpums nav noticis. Policijas darbiniekam nav personīgas ieinteresētības lietas iznākumā. Iesniedzējs uz pārkāpuma izdarīšanas brīdi 2 reizes bija administratīvi sodīts. Šā gada martā iesniedzējam piemērots sods par braukšanas ātruma pārsniegšanu, kas liecina par nevēlēšanos ievērot

Ceļu satiksmes noteikumus. Iestāde uzskata, ka iesniedzēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta.

Motīvu daļa

[10] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietas materiālus un uzklausot administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieku paskaidrojumus, tiesa nonāca pie secinājuma, ka sūdzība ir daļēji pamatota.

[11] Tiesa konstatēja lietā šādus apstākļus:

[11.1] 2007.gada 21.aprīlī sastādīts protokols par to, ka tajā pašā dienā plkst. 09:36 Rīgā, pa Maskavas ielu no Krasta ielas puses, Maskavas un Krasta ielu krustojumā, iesniedzējs vadīja automašīnu Volvo 850, ar v/n */reģistrācijas numurs/*, un brīdī, kad luksoforā dega sarkanais (kustību aizliedzošais) signāls, iebrauca krustojumā un šķērsoja to, lai gan vadītājam bija reāla iespēja apstāties. Tādējādi iesniedzējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, par kuru paredzēta atbildība LAPK 149.[5] panta pirmajā daļā. Iesniedzējs nav sniedzis paskaidrojumu par konstatēto pārkāpumu, kā arī atteicies parakstīt protokolu *(lietas 23.lapa).*

[11.2] 2007.gada 8.maijā pieņemts sākotnējais lēmums, ar kuru par LAPK 149.[5] panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu iesniedzējam piemērots naudas sodu Ls 50 (piecdesmit latu) apmērā. Konstatēti iesniedzēja atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punktu – gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru iesniedzējs ir administratīvi sodīts *(lietas 22.lapa).*

[11.3] 2007.gada 28.maijā iesniedzējs sākotnējo lēmumu apstrīdējis, norādot, ka krustojumu šķērsojis pie luksofora dzeltenā gaismas signāla. Ceļu satiksmes noteikumu 65.punkts pieļauj krustojuma šķērsošanu pie luksofora dzeltenā signāla, ja apstāties iespējams vienīgi strauji bremzējot. Reālas iespējas apstāties pirms krustojuma pieteicējam neesot bijis, jo, strauji bremzējot, varēja izveidoties avārijas situācija *(lietas 25.lapa).*

[11.4] 2007.gada 19.jūlijā pieņemts pārsūdzētais Lēmums, ar kuru sākotnējais lēmums atstāts negrozīts, bet iesniedzēja sūdzība noraidīta *(lietas 26. – 27.lapa).*

[12] Saskaņā ar LAPK 8.panta pirmo daļu persona, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, ir atbildīga saskaņā ar likumu, kas ir spēkā pārkāpuma izdarīšanas laikā un vietā.

Līdz ar to spriedumā tiesību normas ir izteiktas tādā redakcijā, kāda bija spēkā administratīvā pārkāpuma izdarīšanas laikā.

[13] Ceļu satiksmes noteikumu 4.punkts noteic, ka ceļu satiksmes dalībniekiem jāizpilda šo noteikumu un citu normatīvo aktu prasības, kas nosaka ceļu satiksmes dalībnieku pienākumus, jāizpilda policijas darbinieku un to personu norādījumi, kuras pilnvarotas regulēt satiksmi, kā arī jāievēro luksoforu signālu, ceļa zīmju un ceļa apzīmējumu prasības.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 56.punktam, luksoforu signāliem ir šāda nozīme: dzeltens signāls aizliedz kustību, izņemot šo noteikumu 65.punktā minētos gadījumus, un brīdina par gaidāmo signālu maiņu (56.2.punkts); sarkans signāls (arī mirgojošs) vai divi pārmaiņus mirgojoši sarkani signāli aizliedz kustību (56.4.).

Par minēto prasību neievērošanu ir paredzēta administratīvā atbildība LAPK 149.[5] panta pirmajā daļā, kas cita starp noteic, ka par braukšanu, ja luksoforā deg

aizliedzošais signāls uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam no divdesmit līdz simt latiem.

[14] Saskaņā ar LAPK 243.pantā cita starp noteikto, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar liecinieku liecībām, ar citiem dokumentiem.

Par pierādījumiem šajā lietā var kalpot protokols *(lietas 23.lapa)*, iesniedzēja paskaidrojumi un policijas inspektora *N.L.* paskaidrojums *(lietas 29.lapa)*.

Atbilstoši LAPK 244.pantā noteiktajam, institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Saskaņā ar LAPK 272.pantu, institūcijai (amatpersonai), izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[15] Lai izvērtētu pārsūdzētā Lēmuma tiesiskumu, vispirms nepieciešams izvērtēt iesniedzēja argumentu, ka norādīto pārkāpumu viņš nav izdarījis.

Tiesas ieskatā šāds apgalvojums ir vērtējams kritiski, jo tas ir pretrunā ar lietā esošajiem pierādījumiem, proti, ar protokolu un policijas inspektora *N.L.* paskaidrojumu.

[15.1] Izvērtējot protokolu par administratīvo pārkāpumu kā sākotnējo dokumentu, kas ticis sastādīts uzreiz pēc administratīvā pārkāpuma konstatēšanas, tiesa atzīst, ka nav pamata apšaubīt protokolā nostiprināto ziņu objektivitāti. Protokolu ir sastādījis policijas darbinieks, kurš konstatēja pārkāpumu; protokols ir sastādīts iesniedzēja klātbūtnē, ļaujot sniegt rakstveida paskaidrojumu. Iesniedzējs savukārt paskaidrojumu nav sniedzis, kā arī atteicies parakstīt protokolu *(lietas 23.lapa)*.

Tiesa atzīst, ka nav konstatējami pārkāpumi protokola sastādīšanā.

Tā kā iesniedzējs nav izmantojis savas tiesības sniegt paskaidrojumu uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas, tad tiesai nav iespējas izvērtēt iesniedzēja paskaidrojumu par konstatēto pārkāpumu.

Iesniedzēja rīcību – atteikšanos parakstīt protokolu, ierakstot tajā savas piezīmes par notikušo, tiesa vērtē kritiski. Gadījumā, ja pēc pārkāpuma konstatēšanas persona uzskata, ka pārkāpums konstatēts nepamatoti, tad tas ir jānorāda protokola ailē, kas paredzēta paskaidrojuma sniegšanai. Bez tam, personai ir tiesības uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas rakstveidā iesniegt izvērstu paskaidrojumu par konstatēto pārkāpumu, norādot savus argumentus un iebildumus. Līdz ar to augstākai iestādei un tiesai rodas iespēja objektīvi pārbaudīt paskaidrojumā norādītos faktus.

Izskatāmajā gadījumā iesniedzējs norādītās tiesības nav izmantojis, kas norāda uz to, ka pārkāpuma konstatēšanas brīdī iesniedzējam nav bijis konkrētu iebildumu par konstatēto pārkāpumu.

[15.2] 2009.gada 13.februārī policijas inspektors *N.L.* ir sniedzis paskaidrojumu, kurā norādīts, ka par 2007.gada 21.aprīlī sastādīto protokolu var paskaidrot, ka postenī viņš atradies viens; vai bijusi video novērošana, neatceras. Plkst. 09:36 iesniedzējs ar transportlīdzekli Volvo, ar v/n */reģistrācijas numurs/*, šķērsojis Krasta un Maskavas ielu krustojumu pie luksofora sarkanā aizliedzošā signāla. Pēc protokola sastādīšanas, vadītājs atteicies parakstīt protokolu.

No minētā paskaidrojuma izriet secinājums, ka iesniedzēja pieļautais pārkāpums bijis acīmredzams. Tiesa ņem vērā, ka policijas inspektora sniegtajā paskaidrojumā norādītie fakti sakrīt ar protokolā nostiprinātajām ziņām.

[15.3] Tiesa nav konstatējusi apstākļus, kas dotu pamatu šaubām par policijas darbinieka *N.L.* objektivitāti, vai norādītu uz policijas inspektora tiešu vai netiešu ieinteresētību nepamatoti sastādīt administratīvā pārkāpuma protokolu tieši iesniedzējam. Arī pats iesniedzējs nav norādījis uz tādiem apstākļiem. Tiesas sēdē iesniedzējs apstiprināja, ka ar policijas inspektoru nav bijis pazīstams, un, ka pārkāpuma konstatēšanas laikā nekādi strīdi iesniedzēja un policijas darbinieka starpā nav bijuši.

Ņemot vērā minēto, tiesai nav pamata apšaubīt protokolā un policijas darbinieka *N.L.* paskaidrojumā norādītos apstākļus.

[15.4] Izvērtējot iesniedzēja sniegtos paskaidrojumus tiesas sēdes laikā, tiesa atzīst, ka tie neapstiprinās ar citiem lietā esošiem pierādījumiem. Tiesa neatrod saprātīgu iemeslu, kādēļ policijas darbiniekam protokolā un paskaidrojumā būtu bijis jānorāda tādi apstākļi, kas neatbilst patiesībai. Gadījumā, ja iesniedzējs krustojumu patiešām šķērsoja pie luksofora dzeltenā signāla, tad tas būtu norādīts protokolā. Iesniedzējs tiesas sēdes laikā apstiprināja, ka ir redzējis policijas automašīnu, - tā braukusi blakus rindā, aizmugurē (*sk. šā sprieduma 8.punktu*). No minētā secināms, ka policijas darbiniekam luksofora signāls ir bijis labi redzams. Tiesai nav saprotams, kādu iemeslu dēļ policijas darbinieks būtu izvēlējies tieši iesniedzēja vadīto transportlīdzekli, ja protokolā norādītais pārkāpums nebūtu izdarīts. Tiesas šaubas par iesniedzēja izvirzīto versiju pastiprina apstāklis, ka iebildumi nav norādīti uzreiz pēc pārkāpuma konstatēšanas, ierakstot tos attiecīgajā protokola ailē vai iesniedzot rakstveida paskaidrojumu par notikušo. No lietas materiāliem izriet, ka iesniedzējs ir piedalījies administratīvā pārkāpuma lietas izskatīšanā un sākotnējā lēmuma pieņemšanā *(lietas 22.lapa)*, un nav norādījis uz to, ka protokolā norādītie apstākļi neatbilst patiesībai. Tādējādi tiesai nav pamata piešķirt ticamību iesniedzēja tiesas sēdē sniegtajam paskaidrojumam.

[15.5] Rezumējot visu minēto, tiesa secina, ka ir pierādīta iesniedzēja vaina LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[16] Administratīvā soda uzlikšanu reglamentē LAPK 32.pants, kur noteikts, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem (*pirmā daļa*). Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus (*otrā daļa*).

[16.1] Saskaņā ar LAPK 33.panta pirmās daļas 1.punktu atbildību par administratīvo pārkāpumu mīkstina šādi apstākļi: ja vainīgais vaļsirdīgi nožēlojis izdarīto.

Tā paša panta otrā daļa noteic, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē mīkstina apstākļi, kas samazina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai, – diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi, kā arī personiski vai ģimenes apstākļi.

Savukārt panta trešā daļa nosaka, ka institūcija (amatpersona), kas izlemj administratīvā pārkāpuma lietu, var atzīt par mīkstinošiem arī apstākļus, kuri likumā nav minēti (trešā daļa).

Tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā nav konstatējami iesniedzēja atbildību mīkstinoši apstākļi.

[16.2] LAPK 34.panta pirmās daļas 2.punkts noteic, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu pastiprina apstāklis, ja gada laikā atkārtoti izdarīts līdzīgs pārkāpums, par kuru persona jau administratīvi sodīta [..].

LAPK 34.panta otrā daļa noteic, ka atbildību par administratīvo pārkāpumu ceļu satiksmē pastiprina tādi apstākļi, kas pastiprina konkrētā pārkāpuma iespējamo apdraudējumu satiksmes drošībai – diennakts laiks, ceļa un laika apstākļi, satiksmes intensitāte vietā, kur izdarīts pārkāpums un citi tamlīdzīgi apstākļi.

Tiesas sēdē iesniedzējs cita starp paskaidroja, ka satiksme uz ielas bijusi intensīva (*sk. šā sprieduma 8.punktu*). Savukārt no sodu reģistra izdrukas *(lietas 24.lapa)* ir redzams, ka gada laikā iesniedzējs bija izdarījis vēl 2 administratīvos pārkāpumus ceļu satiksmē, par kuriem piemērots sods.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka izskatāmajā gadījumā ir konstatējami šādi iesniedzēja atbildību pastiprinoši apstākļi – vietā, kur tika konstatēts iesniedzēja izdarītais administratīvais pārkāpums, bija intensīva satiksme; gada laikā atkārtoti izdarīti līdzīgi pārkāpumi, par kuriem iesniedzējs bija administratīvi sodīts.

[16.3] Izvērtējot jautājumu par iesniedzējam piemērojamā soda apmēru, tiesa ņem vērā konstatēto, kā arī faktu, ka iesniedzēja apstrīdēšanas iesnieguma izskatīšanas laikā iestāde pieļāvusi procesuālā termiņa nokavējumu.

2007.gada 28.maijā iesniedzējs sākotnējo lēmumu apstrīdējis, bet pārsūdzētais Lēmums ir pieņemts 2007.gada 19.jūlijā. Tādējādi nav ievērots LAPK 284.pantā noteiktais 1 mēneša termiņš sūdzības izskatīšanai. Iestādes pilnvarotā pārstāve tiesas sēdē paskaidroja, ka iestādes rīcībā nav lēmuma par procesuālā termiņa pagarināšanu un paziņojuma nosūtīšanu iesniedzējam.

Līdz ar to secināms, ka ir pieļauts procesuāls pārkāpums. Vienlaikus tiesa uzskata, ka iestādes pieļautais procesuālais pārkāpums nav atzīstams par būtisku, jo tas nevarēja ietekmēt pārsūdzētā Lēmuma saturu. Tādējādi iestādes pieļautais procesuālais pārkāpums nevar izraisīt pārsūdzētā Lēmuma prettiesiskumu un nevar būt par iemeslu pārsūdzētā Lēmuma atcelšanai, taču tas var būt par pamatu iesniedzējam piemērotā soda samazināšanai.

Balstoties uz minētajiem apsvērumiem, tiesa nonāca pie secinājuma, ka par LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu iesniedzējam ir piemērojams naudas sods Ls 40 apmērā.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.panta pirmās daļas 5.punktu, 281.^{1} panta otro daļu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

grozīt *M.P.* piemēroto administratīvo sodu, nosakot, ka par LAPK 149.^{5} panta pirmajā daļā paredzēta administratīvā pārkāpuma izdarīšanu *M.P.* ir piemērojams naudas sods Ls 40 (četrdesmit latu) apmērā. Pārējā daļā *M.P.* sūdzību par Bauskas rajona policijas pārvaldes priekšnieka 2007.gada 19.jūlija lēmumu Nr.20/16-P-541 noraidīt.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Jelgavas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 2.oktobrī.

Tiesnese R.Paegle